

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Emilie Štěpánkové a soudců JUDr. Věry Oravcové, Ph.D. a Mgr. Ivana Šindlera ve věci

žalobce: **Společenství vlastníků jednotek pro dům Kosmonautů 717/4 a Kosmonautů 718/6, Karlovy Vary - Rybáře, IČO 75055821**
sídlem Kosmonautů 717/4, 360 05 Karlovy Vary - Rybáře
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Tomkem
sídlem Polská 61/4, 360 20 Karlovy Vary

proti
žalovanému:

P. K., narozený dne [REDACTED]
bytem [REDACTED]

o zaplacení částky 37 233 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 31. 1. 2018, č. j. 17 C 113/2016 - 358

takto:

- I. Rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ze dne 31. 1. 2018, č. j. 17 C 113/2016 – 358, se zrušuje a řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně vyhověl žalobě, uložil žalovanému zaplatit žalobci částku 37 233 Kč s příslušenstvím a náklady řízení v částce 47 793,60 Kč.
2. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný včasné odvolání, v němž zpochybňoval jak výši částky uplatněné žalobou, tak její právní důvod.
3. Ještě před tím, než odvolací soud o odvolání rozhodl, vzal žalobce žalobu zcela zpět podáním ze dne 7. 9. 2018. V odůvodnění zpětvzetí žaloby uvedl, že dne 2. 8. 2018 proběhlo jednání shromáždění žalobce a všichni přítomní členové žalobce (87,85% členů) jednomyslně rozhodli o tom, že požadují zastavení veškerých dosud probíhajících soudních sporů s žalovaným, neboť nadále narůstají náklady na právní zastoupení žalobce v soudních sporech a hrozí i náklady za znalecké posudky, případně další soudní poplatky. Poté, kdy byl žalovanému prodán jediný exekučně postižitelný majetek (byt v předmětném domě) v dražbě a výtěžek dražby byl mezi věřitele zcela rozdělen, nemá žalovaný jiný exekučně postižitelný majetek ani příjem a žalobce by v případě předpokládaného úspěchu ve sporech měl k dispozici exekuční titul, nicméně jeho vymahatelnost je za stávající situace zcela nulová. Náklady na soudní spory by tak neustále narůstaly a od žalovaného by se již nic nevymohlo. Jsou si také vědomi, že i proti manželce

žalovaného je vedeno exekuční řízení a rovněž nemá žádný majetek/příjem. Shromáždění žalobce pak dalo pokyn ke zpětvzetí všech žalob, konkrétně ve věci vedené u Okresního soudu v Karlových Varech pod sp. zn. 16 C 347/21017, sp. zn. 11 C 248/2016 a sp. zn. 17 C 113/2016. Žalobce se dále vyjádřil k tomu, že tato situace bude posuzována i při rozhodování o nákladech řízení a žalovanému by nemělo být přiznáno právo na jejich náhradu. Navrhl, aby řízení bylo zastaveno a žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení. Ke zpětvzetí žaloby předložil žalobce rovněž zápis z jednání shromáždění žalobce ze dne 2. 8. 2018, který obsahuje přijaté usnesení s pokynem ke zpětvzetí žalob.

4. Podle § 222a odst. 1 o. s. ř. vezme-li žalobce za odvolacího řízení zpět návrh na zahájení řízení, odvolací soud zcela, popřípadě v rozsahu zpětvzetí návrhu, zruší rozhodnutí soudu prvního stupně a řízení zastaví; to neplatí, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo někým, kdo k odvolání nebyl oprávněn, anebo proti rozhodnutí, proti němuž není přípustné.
5. Podle § 222a odst. 2 o. s. ř., jestliže ostatní účastníci se zpětvzetím návrhu z vážných důvodů nesouhlasí, odvolací soud rozhodne, že zpětvzetí návrhu není účinné; v takovém případě po právní moci usnesení pokračuje v odvolacím řízení.
6. V daném případě bylo odvolání žalovaného podáno včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti němuž je přípustné. Žalovaný byl vyzván odvolacím soudem, aby se vyjádřil ke zpětvzetí žaloby, a to ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení této výzvy. Současně byl upozorněn, že pokud se v této lhůtě nevyjádří, bude odvolací soud předpokládat, že žalovaný souhlasí se zpětvzetím žaloby i následným zrušením napadeného rozsudku a zastavením řízení (§ 101 odst. 4 o. s. ř.). Výzva byla žalovanému vložena do domovní schránky dne 14. 9. 2018, a protože ve stanovené lhůtě nedošlo odvolacímu soudu žádné vyjádření žalovaného, vycházel odvolací soud z této fikce souhlasu se zpětvzetím žaloby a zastavením řízení.
7. Protože byly splněny podmínky ust. § 222a odst. 1 a 2 o. s. ř., odvolací soud podle tohoto zákonného ustanovení zrušil rozsudek soudu prvního stupně a řízení zastavil. K tomu nemusel podle § 214 odst. 2 písm. b) o. s. ř. nařizovat jednání.
8. Při rozhodování o nákladech řízení odvolací soud neaplikoval ust. § 146 odst. 2 věta první o. s. ř., podle kterého jestliže některý z účastníků zavinil, že řízení muselo být zastaveno, je povinen hradit jeho náklady. Naopak byl upřednostněn postup dle ust. § 150 o. s. ř., podle kterého jsou-li tu důvody hodné zvláštního zřetele, nemusí soud výjimečně náhradu nákladů řízení zcela nebo zčásti přiznat. Odvolací soud totiž zohlednil, že princip procesního zavinění na zastavení řízení v daném případě nelze bez dalšího akceptovat. Je sice pravdou, že žalobce se rozhodl vzít žalobu zpět, což v konečném důsledku vedlo ke zrušení rozsudku soudu prvního stupně a k zastavení řízení, avšak důvody, které žalobce uvedl ve zpětvzetí žaloby, odůvodňují zcela výjimečné použití ust. § 150 o. s. ř. Žalobce vysvětlil důvod, pro který se rozhodl vzít žalobu zpět, tedy zejména nadále nezvyšovat náklady řízení, a to nejenom v této věci, ale i v dalších soudních sporech, které v průběhu několika posledních let proti žalovanému vede. Přestože byl žalobce v řadě sporů úspěšný, se znalostí místních poměrů i osobních poměrů žalovaného dospěl k závěru, že jediný postižitelný majetek žalovaného byl již exekuvován a výtěžek dražby rozdělen mezi věřitele. Za této situace odvolací soud akceptoval procesní postoj žalobce, který je přesvědčen o tom, že by nedošlo k uspokojení jeho nároku uplatněného v tomto řízení, a to právě pro absenci majetku žalovaného. Žalovaný ve lhůtě poskytnuté mu odvolacím soudem argumentaci žalobce nijak nezpochybnil, proto odvolací soud neměl důvod tyto argumenty neakceptovat, a to i s přihlédnutím k výsledkům jiných řízení (sp. zn. 49 Cm 24/2015 a sp. zn. 47 Cm 99/2014 u Krajského soudu v Plzni, sp. zn. 17 C 24/2017 u Okresního soudu v Karlových Varech), v nichž se jedná o stejné účastníky a obdobné spory o úhradu plnění za užívání bytu žalovaným.
9. Z uvedených důvodů pak odvolací soud rozhodl o nákladech řízení před soudem prvního stupně i před soudem odvolacím (s použitím ust. § 224 odst. 1 o. s. ř.) tak, že žádnému z účastníků právo na náhradu těchto nákladů nepřiznal.

10. Nad rámec shora uvedeného pak odvolací soud poukazuje na to, že pokud žalovaný reagoval na výzvu odvolacího soudu až podáním doručeným odvolacímu soudu dne 10. 10. 2018 (poté, kdy odvolací soud již rozhodl), nemohl odvolací soud k tomuto podání žalovaného přihlížet.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Plzeň 24. 9. 2018

JUDr. Emilie Štěpánková v. r.
předsedkyně senátu